ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Bognára a soudců Mgr. Jakuba Černoška a Mgr. Petra Juračky ve věci

žalobce: **Zdeněk G.**, narozený xxx
sídlem xxx zastoupený advokátem JUDr.
Františkem Severinem sídlem Elišky Machové
1247/41, 616 00 Brno

proti
žalovaným: **1. Eva H.**, narozená xxx
bytem xxx

2. Marian Š., narozený xxx
bytem xxx

oba žalovaní zastoupeni advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D.
sídlem Masarykovo nám. 91/28, 733 01 Karviná

o ručení členů statutárního orgánu obchodní korporace, k odvolání žalovaných proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 2. 2025 č. j. 43 Cm 32/2022-325,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. ohledně založení ručení za splnění povinností vyplývajících z rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 261/2018-10, a ve výroku II. **potvrzuje**.

II. Ve zbývající části výroku I., a to ohledně povinnosti zaplatit částky 161.724,98 Kč s příslušenstvím a 36.691,40 Kč, se rozsudek soudu prvního stupně **ruší** a řízení se v tomto rozsahu **zastavuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sedláčková.

III. Žalovaní 1) a 2) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 17.718 Kč k rukám zástupce žalobce ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem soud prvního stupně rozhodl, že žalovaní 1. a 2. společně a nerozdílně ručí za splnění povinností společnosti MARVISSIMO s.r.o. „v likvidaci" vyplývající z rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 261/2018-10, a proto jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 161.724,98 Kč s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 36.691,40 Kč (výrok I) a dále uložil žalovaným 1. a 2. povinnost společně a nerozdílně zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 133.409 Kč (výrok II).

2. Po skutkové stránce vyšel mimo jiné z toho, že:

   - Žalovaní byli v období od 18. 4. 2016 do 26. 1. 2018 jednateli společnosti MARVISSIMO s.r.o. „v likvidaci" (tehdy MARVA SPORT s.r.o.), IČO 050 02 397 (dále jen „Společnost").
   - Žalovaný 2. se podnikání Společnosti, tj. provozu restaurace a penzionu, prakticky neúčastnil. Žalované 1. pomáhala s provozem restaurace a penzionu matka žalovaných. V době, kdy žalovaní převáděli své obchodní podíly ve Společnosti na nového společníka, žalovaná 1. věděla, že Společnost nezaplatila nájemné za leden 2018 (za prostory používané k podnikání) ve výši 70.000 Kč, které bylo splatné dne 10. 1. 2018, a také měla vědomost o dluzích Společnosti za telefonní poplatky, internet a kabelovou televizi.
   - Žalobce dne 22. 1. 2018 Společnosti vypověděl nájemní smlouvu nebytových prostor, ve kterých Společnost provozovala podnikatelskou činnost.
   - Valná hromada Společnosti konaná dne 26. 1. 2018 rozhodla o odvolání obou žalovaných z funkce jednatelů a dále rozhodla o souhlasu s převodem obchodních podílů obou žalovaných na společnost B.O.B.R. GROUP a.s. a volbě Roberta Š. jednatelem Společnosti. Robert Š. byl tehdy jednatelem dalších nejméně 80 společností.
   - Platebním rozkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 262/2018-10 bylo Společnosti uloženo zaplatit žalobci částku 161.724,98 Kč s příslušenstvím.
   - Návrhem žalobce ze dne 13. 9. 2019 bylo se Společností zahájeno insolvenční řízení.
   - Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2019 č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-A15 byl zjištěn úpadek Společnosti a na její majetek byl prohlášen konkurs.
   - Do insolvenčního řízení se přihlásilo celkem 13 nezajištěných věřitelů s pohledávkami vůči Společnosti v celkové výši 13.847.288,18 Kč. Majetková podstata Společnosti měla nulovou hodnotu.
   - Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2022 č. j. KSOS 31 INS 19775/2019-B32 byl konkurz zrušen pro nedostatek majetku Společnosti na uspokojení věřitelů.

3. Po právní stránce dovodil, že žalobce jako věřitel Společnosti je oprávněn podat žalobu dle ust. § 68 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „z. o. k.") na založení ručení členů statutárního orgánu Společnosti za její závazky. Shledal naplnění všech nutných předpokladů pro vznik takového ručení, když insolvenční soud dne 20. 11. 2019 rozhodl o úpadku Společnosti. Další předpoklad - vědomost žalovaných o hrozícím úpadku - měl za prokázaný průběhem insolvenčního řízení, do něhož se přihlásilo 13 věřitelů Společnosti, a časově blízkou splatností pohledávek žalobce, Okresní správy sociálního zabezpečení, Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, T-Mobile Czech Republic a. s., Ochranného svazu autorského, Plzeňského prazdroje, a.s. a Československé obchodní banky, a.s., které bezprostředně spadaly do období po převedení

obchodních podílů žalovaných na společnost B.O.B.R. GROUP a.s. Poukázal také na obsah účetní závěrky za rok 2017, dle něhož výše budoucích závazků 1,5 násobně přesahovala hodnotu běžných aktiv; obdobně o úpadku svědčil záporný výsledek hospodaření Společnosti či absence jakýchkoliv pohledávek Společnosti (jak bylo zjištěno v insolvenčním řízení). Po ukončení provozu restaurace žalovaní odvezli všechny movité věci Společnosti, aniž by si nový společník věci potřebné k provozu restaurace převzal. Dle účetní závěrky měla Společnost ke dni 31. 12. 2017 nulové zásoby. Shrnul, že ke dni 26. 1. 2018 Společnost nevlastnila žádný hodnotný majetek, jehož případný prodej by mohl vést k uspokojení závazků Společnosti. Žalovaní výkon funkce jednatelů vykonávali pouze formálně, neboť žalovaný 2., který dlouhodobě žije v zahraničí, se na činnosti Společnosti nikterak nepodílel, a rovněž žalovaná 1. od května 2017 nejevila o provoz Společnosti aktivní zájem; o podnikání Společnosti se tak starala matka žalovaných, přičemž žalovaní netvrdili a neprokázali, že by jejich matka byla osobou kvalifikovanou pro vedení Společnosti. Žalovaní dále při převodu obchodních podílů na společnost B.O.B.R. GROUP a.s., jejímž jediným společníkem a jednatelem byl Robert Š., nic neučinili pro zjištění, zda tato osoba má předpoklady pro výkon funkce jednatele. Přitom mohli snadno zjistit, že Robert Š. byl zapsán jako jednatel nejméně 80 společností, z nichž řada skončila v likvidaci či úpadku; žalovaní tak při převodu svých obchodních podílů nejednali s péčí řádného hospodáře. Zdůraznil, že do hrozícího úpadku se Společnost dostala nejpozději v den výpovědi z nájmu nebytových prostor, v důsledku čehož přišla o jedinou výdělečnou činnost, o čemž žalovaní jistě věděli a namísto řešení této nepříznivé situace učinili toliko kroky vedoucí k jejich odvolání z funkce jednatelů a převodu obchodních podílů na třetí osobu. Shrnul, že žalovaní neprokázali, že by jako jednatelé postupovali při odvracení hrozícího úpadku s péčí řádného hospodáře. Naopak nevykonáváním jednatelské funkce osobně, pověřením vedením Společnosti osoby nemající příslušné znalosti a neodvracením hrozícího úpadku, zásadně porušili péči řádného hospodáře, a proto sankce spočívající v založení ručení žalovaných za povinnost Společnosti je proporcionální bez ohledu na výši hodnoty ručení. O nákladech řízení rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšnému žalobci přiznal plnou náhradu účelně vynaložených nákladů.

4. Proti rozsudku, a to v celém jeho rozsahu, podali žalovaní odvolání, kterým se domáhali jeho změny a zamítnutí žaloby. Poukázali, že ve věci nenastaly žádné nové rozhodné skutečnosti a nebyly provedeny žádné nové důkazy, které by osvědčovaly postup soudu prvního stupně, který je zásadně rozdílný oproti předcházejícímu rozsudku ze dne 1. 12. 2022 č. j. 43 Cm 32/2022-181. Závěr soudu, že žalovaní měli a mohli vědět o hrozícím úpadku, a že nepostupovali s péčí řádného hospodáře, je v rozporu s provedeným dokazováním, a to výpovědí svědka Jiřího V., který se podrobně vyjádřil k hospodaření Společnosti a také postupu žalovaných. Taktéž není pravdou, že při předání restaurace na konci roku 2017 žalovaní odvezli všechny věci sloužící jejímu provozu. Ve skutečnosti bylo vybavení restaurace a penzionu předáno žalobci či jeho manželce, jak vypověděla svědkyně Anna Š. Ta také vysvětlila absenci zásob na konci roku 2017 tím, že pochutiny byly napadeny hlodavci, a jelikož na Vánoce a Silvestra měli zavřeno, tak nebrali ani žádné nápoje. Žalovaní dále namítli, že žádný důkaz nesvědčí o tom, že by jejich matka Anna Š. nezvládala vedení Společnosti, nadto v provozu restaurace a penzionu pracovala také žalovaná 1. K předání Společnosti třetí osobě uvedli, že Robert Š. je sám kontaktoval se zájmem o provoz restaurace, zajímal se o Společnost a několikrát se byl v provozu podívat; nešlo tedy o formální převod Společnosti na náhodně vybraný subjekt. Důkazy nepodložené je také stanovisko soudu, dle něhož žalovaní neměli Společnost osobně řídit; ve skutečnosti se o hospodaření Společnosti zajímali. Nejen v této souvislosti žalovaní vytkli, že soud neprovedl jimi navrhovaný posudek ohledně skutečného hospodaření Společnosti. Tento posudek by také zjistil, zda Společnost byla v hrozícím úpadku již ke konci roku 2017, či zda tento nastal až po převzetí Společnosti Robertem Š.

5. Žalobce navrhl potvrdit napadený rozsudek jako věcně správný. Zdůraznil, že rozsudek vychází ze závazných právních názorů, které v této věci vyslovil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 3. 4. 2024 čj. 27 Cdo 3019/2023-257. K tvrzení o neexistenci hrozícího úpadku a požadavku žalovaných na zpracování znaleckého posudku ohledně hospodaření Společnosti, poukázal na neexistenci účetnictví Společnosti, jakož i výpověď matky žalovaných, dle níž již na počátku roku 2017 měli problémy s financováním a zvažovali ukončení podnikání, což ostatně žalované 1. radil rovněž svědek Jiří V.

6. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru o částečném nedostatku podmínky řízení a neopodstatněnosti odvolání.

7. Dle ust. § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

8. § 104 odst. o. s. ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Nespadá-li věc do pravomoci soudů nebo má-li předcházet jiné řízení, soud postoupí věc po právní moci usnesení o zastavení řízení příslušnému orgánu; právní účinky spojené s podáním žaloby (návrhu na zahájení řízení) zůstávají přitom zachovány.

9. Dle ust. § 68 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích) ve znění účinném do 31. 12. 2020, soud může na návrh insolvenčního správce nebo věřitele obchodní korporace rozhodnout, že člen nebo bývalý člen jejího statutárního orgánu ručí za splnění jejích povinností, jestliže

   a) bylo rozhodnuto, že obchodní korporace je v úpadku, a

   b) člen nebo bývalý člen statutárního orgánu obchodní korporace věděli nebo měli a mohli vědět, že je obchodní korporace v hrozícím úpadku podle jiného právního předpisu, a v rozporu s péčí řádného hospodáře neučinili za účelem jeho odvrácení vše potřebné a rozumně předpokladatelné.

10. Podle ust. § 3 odst. 5 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona) o hrozící úpadek jde tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

11. Dle obsahu spisu je předmětem řízení žaloba na založení ručení žalovaných dle ust. § 68 odst. 1 z. o. k. Soud prvního stupně však napadeným rozsudkem rozhodl nejen o vzniku ručitelského vztahu, ale také o platební povinnosti žalovaných, čímž překročil žalobní rámec, kterým je v tomto sporném řízení vázán. Žaloba (zde na zaplacení) je nezbytnou součástí podmínek sporného řízení, její absence je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, a proto odvolací soud dle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. rozhodl o zrušení výroku o platební povinnosti žalovaných a dle ust. § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. řízení v tomto rozsahu zastavil.

12. Shora uvedená správná skutková zjištění soudu prvního stupně je v návaznosti na zjištění učiněná v předcházejícím průběhu řízení (srov. odůvodnění rozsudků soudu prvního stupně ze dne 1. 12. 2022 č. j. 43 Cm 32/2022-181, odvolacího soudu ze dne 14. 6. 2023 č. j. 8 Cmo 30/2023-214 a Nejvyššího soudu ze dne 3. 4. 2024 č. j. 27 Cdo 3019/2023-257) namístě doplnit tak, že:

   - Předmětem podnikání Společnosti byla mimo jiné hostinská činnost.
   - Dne 13. 5. 2016 uzavřeli žalobce jako pronajímatel a Společnost jako nájemce smlouvu o nájmu nemovitostí za účelem provozování restaurace a penzionu. Dle článku 11.2 byl pronajímatel oprávněn v případě porušení smlouvy nájemcem nájem ukončit na základě písemného „odstoupení“, které nabývá účinnosti okamžikem doručení nájemci. Žalobce

od této smlouvy „odstoupil“ dne 22. 1. 2018, „odstoupení“ bylo Společnosti doručeno dne 24. 1. 2018 a pronajaté prostory byly žalobci předány dne 29. 1. 2018.

- Ke dni zániku funkce žalovaných ve Společnosti byly z pohledávek, které věřitelé přihlásili do insolvenčního řízení, splatné pohledávka České správy sociálního zabezpečení ve výši 285 Kč, Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ve výši 25.078 Kč, T-Mobile Czech Republic a.s. ve výši 3.810 Kč a Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s. ve výši 5.312 Kč.
- Společnost jako úvěrovaná uzavřela s Československou obchodní bankou a.s. jako úvěrující ve dnech 2. 5. 2017 a 28. 7. 2017 smlouvy o úvěrech, které byly úvěrující zesplatněny ke dni 25. 4. 2018, resp. druhá smlouva ke dni 30. 4. 2018.
- Pohledávka žalobce vůči Společnosti přiznaná mu platebním rozkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2018 č. j. 27 C 261/2018-10, který nabyl právní moci dne 10. 11. 2018, sestávala z:
    - poplatků za telefon, internet a kabelové služby za období říjen 2017 až leden 2018, a to ve výši 2.720,75 Kč splatných 20. 11. 2017, ve výši 2.747,64 Kč splatných dne 8. 12. 2017, ve výši 2.732,70 Kč splatných dne 25. 1. 2018 a ve výši 2.738,68 Kč splatných dne 28. 2. 2018,
    - nájemného za leden 2018 ve výši 72.600 Kč splatného dne 10. 1. 2018,
    - částky 23.185,21 Kč jako zbytku vyúčtování provozních nákladů dle faktury ze dne 19. 3. 2018 splatné dne 31. 3. 2018, na jejíž částečnou úhradu žalobce započetl Společností složenou kauci ve výši 60.000 Kč,
    - částky 55.000 Kč jako smluvní pokuty ve výši 1.000 Kč denně za opožděné úhrady plateb měsíčního nájemného v období od 7/2016 do 12/2017,
    - částky 36.691,40 Kč jako přiznané náhrady nákladů rozkazního řízení.

13. V řízení bylo prokázáno, že Společnost se do stavu hrozícího úpadku dostala nejpozději ukončením nájemní smlouvy, tj. 24. 1. 2018. Zánikem možnosti provozovat pronajatou restauraci a penzion přišla Společnost o jediný zdroj příjmů z podnikání, a to za stavu, že neměla žádný majetek či pohledávky (viz též zjištění z insolvenčního řízení o nulové hodnotě majetkové podstaty či tvrzení Anny Š. o nulových zásobách a předání vybavení restaurace a penzionu žalobci) a naopak měla závazky. Část závazků Společnosti přitom již byla po splatnosti (viz do insolvenčního řízení přihlášené pohledávky České správy sociálního zabezpečení ve výši 285 Kč, Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ve výši 25.078 Kč, T-Mobile Czech Republic a.s. ve výši 3.810 Kč a Ochranného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, z.s. ve výši 5.312 Kč), další měly být průběžně spláceny (přinejmenším závazky z úvěrových smluv vůči Československé obchodní bance a. s.) a dále, jak uvedla i žalovaná 1., zde byl dluh ve výši 70.000 Kč vůči žalobci na nájemném a také dluh za internet a kabelovou televizi. Na těchto poměrech nic nemění ani kauce 60.000 Kč složená dříve Společností vůči žalobci v souvislosti s nájemní smlouvou; ostatně tato kauce byla posléze žalobcem započtena vůči jeho dalším pohledávkám za Společností. Lze shrnout, že Společnost ke dni 24. 1. 2018 ztratila možnost dosahovat příjmy z podnikání, neměla žádný majetek a naopak měla závazky, na základě čehož bylo možno důvodně předpokládat, že nebude schopna řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků. Tento stav byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností, a proto nebyl žádný důvod pro zkoumání hospodaření Společnosti znalcem či zabývat se názory svědka Jiřího V. (ostatně tento svědek nevěděl, zda měla Společnost závazky po splatnosti, a především jeho úvahy o kondici Společnosti na konci roku 2017 nevycházely ze zániku možnosti Společnosti provozovat dosavadní podnikání v důsledku ukončení nájemní smlouvy). O hrozícím úpadku Společnosti žalovaní věděli, resp. museli vědět, neboť důsledky zániku nájemní smlouvy, jakož i nemajetnost a zadluženost Společnosti, jim musely být známy.

14. Z hlediska založení ručení dle ust. § 68 z. o. k. je rozhodující, zda žalovaní jako jednatelé Společnosti učinili za účelem odvrácení hrozícího úpadku vše potřebné a rozumně předpokladatelné, a proto není významné, zda v době předcházející hrozícímu úpadku pověřili vedením Společnosti svoji matku či zda tato měla odpovídající schopnosti. Pro odvrácení hrozícího úpadku Společnosti žalovaní jako jednatelé neučinili vůbec nic. Jejich jedinou reakcí na hrozící úpadek bylo odvolání sebe samých z funkce jednatelů (žalovaní byli jedinými společníky), přičemž smyslem tohoto kroku rozhodně nebylo jmenování osoby, jejímž úkolem by bylo odvrátit hrozící úpadek. Důvodem odvolání se z funkce jednatelů byla vůle žalovaných odejít ze Společnosti, což je zjevné z jejich současně realizovaného rozhodnutí prodat obchodní podíly třetí osobě.

15. Založení ručení tehdejších jednatelů za závazky Společnosti vůči žalobci, které mají základ ve smlouvě o nájmu nebytových prostor, jež byla uzavřena a jejíž účinnost skončila v průběhu jejich funkčního období, je odpovídající zásadnímu pochybení žalovaných, kteří pro odvrácení hrozícího úpadku nic neučinili. Jak v této věci již poukázal Nejvyšší soud, žalovaní se měli např. snažit o obnovení provozu v jiných prostorách, zajistit krizového manažéra či alespoň řešit s věřiteli jejich pohledávky. Oproti tomu žalovaní ze Společnosti pouze „utekli“.

16. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně uzavírá, že ve věci byly splněny všechny předpoklady pro založení ručení rozhodnutím soudu dle ust. § 68 odst. 1 z. o. k., tedy insolvenční soud rozhodl o úpadku Společnosti, během funkčního období žalovaných jako jednatelů se Společnost ocitla ve stavu hrozícího úpadku, žalovaní o tomto stavu museli vědět a v rozporu s péčí řádného hospodáře nic neučinili pro jeho odvrácení, přičemž založení sankčního ručení za závazek Společnosti ze smlouvy o pronájmu nebytových prostor je proporcionální k významu a závažnosti pochybení členů statutárního orgánu. Vzhledem k uvedenému odvolací soud dle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil věcně správné rozhodnutí soudu prvního stupně o založení ručení žalovaných, jakož i rovněž správné rozhodnutí o nákladech řízení.

17. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. Dle výsledku odvolacího řízení byl žalobce zcela úspěšný (částečné zrušení rozsudku a částečné zastavení řízení nelze přičítat žádnému z účastníků), a proto má vůči žalovaným právo na plnou náhradu účelně vynaložených nákladů sestávajících z:

- odměny advokáta dle ust. § 9 odst. 4 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“) ve výši 5.620 Kč za úkon právní služby, tedy odměny ve výši 11.240 Kč za:
  - vyjádření k odvolání /ust. § 11 odst. 1 písm. k) AT/
  - účast na jednání odvolacího soudu /ust. § 11 odst. 1 písm. g) AT/
- náhrady hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 4 AT ve výši 900 Kč
- náhrady cestovních výdajů za cestu Brno – Olomouc a zpět, tj. 182 km vozidlem s kombinovanou spotřebou 8,4 l benzínu/100 km, tedy dle vyhl. č. 475/2024 Sb. náhrady ve výši 1.603 Kč
- náhrady za promeškaný čas dle ust. § 14 odst. 3 AT ve výši 900 Kč
- DPH dle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. celkem 17.718 Kč.

Lhůta k plnění je určena v souladu s ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **může** účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od jeho doručení u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bylo-li odvolacím soudem vydáno opravné

usnesení, běží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, **může** se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí, popř. exekuce.

Olomouc 20. srpna 2025

JUDr. Ladislav Bognár v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Sedláčková.